

Odnaka 56 pułku piechoty Wielkopolskiej

Odnaka pułkowa stanowiła wyraz uznania za zasługi na rzecz pułku.

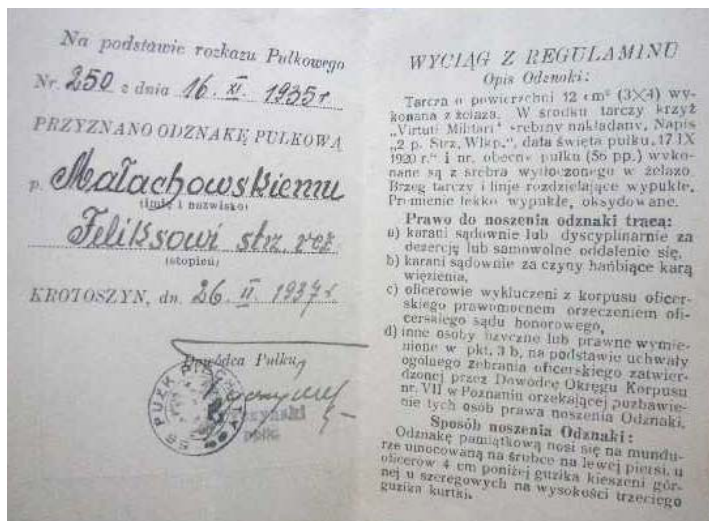
Wzór odznaki oraz regulamin jej przyznawania został zatwierdzony w Dzienniku Rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych z 16 października 1929 r.

Odnaka miała kształt tarczy z Krzyżem Virtuti Militari na środku. Napis „2PSW” oznaczał pierwszą nazwę pułku czyli 2 pułk strzelców Wielkopolskich, „17 IX 1920” to data zwycięskich walk pod Berezą i Bosiaczem (było to święto pułku w latach 1927-1936), natomiast „56pp” to nazwa pułku. Tarcza była wykonana z żelaza z brzegiem oraz promieniami wypukłymi, oksydowanymi. Napisy wykonano ze srebra wtłoczonego w żelazo.

Odnaka przyznawana była oficerom, szeregowym oraz innym osobom fizycznym i prawnym. Regulamin odznaki stanowił, że prawo do jej noszenia tracili: karani sądownie lub dyscyplinarnie za dezercję lub samowolne oddalenie się, karani sądownie za czyny hańbiące karą więzienia, oficerowie wykluczeni z korpusu oficerskiego prawomocnym orzeczeniem oficerskiego sądu honorowego oraz inne osoby fizyczne lub prawne na podstawie uchwały ogólnego zebrania oficerskiego orzekającego pozbawienie tych osób prawa noszenia odznaki, a zatwierdzonej przez Dowódcę Okręgu Korpusu Nr VII w Poznaniu.

Odnakę noszono na mundurze na lewej piersi. Oficerowie 4 cm poniżej guzika górnej kieszeni a szeregowcy (w przypadku kurtek bez górnych kieszeni) na wysokości trzeciego guzika od góry.

Odnakę otrzymali m.in. dowódca DOK VII gen. E. Knoll-Kownacki i dowódca 25 Dywizji Piechoty płk F. Alter.

Opracował
Dariusz Roszak